## Nim

Bergur Snorrason

March 11, 2024

- Skoðum einfaldan leik.
- ▶ Þú og einn andstæðingur eruð með hrúgu af *n* steinum.
- Þið skiptist á að taka einn eða tvo steina úr hrúgunni þar til hrúgan er tóm.
- Sá sem á að gera þegar hrúgan er tóm tapar.
- ► Hver vinnur?
  - Sá sem byrjar?
  - Sá sem byrjar ekki?
  - ► Fer eftir öðrum aðstæðum?

- Við samasömum stöður í leiknum við fjölda steina í hrúgunni.
- Við segjum því að 0 sé tapstaða.
- Staða er sögð vinningsstaða ef það er leikur sem breytir henni í tapstöðu.
- Almennt er staða er sögð tapstaða ef það er enginn leikur sem breytir henni í tapstöðu.
- Munið að við getum annaðhvort fjarlægt einn eða tvo steina, svo stöðurnar 1 og 2 eru vinningsstöður.
- Almennt fæst að staða n er tapstaða þá og því aðeins að n gangi upp í þrjá.

- Almennt fæst að staða n er tapstaða þá og því aðeins að n gangi upp í þrjá.
- Þetta fæst með þrepun.
- ► Gerum ráð fyrir að 3 · k sé tapstaða.
- ▶ Þá eru stöður  $3 \cdot k + 1$  og  $3 \cdot k + 2$  vinningsstöður.
- Petta eru líka einu stöðurnar sem maður kemst í frá stöðunni  $3 \cdot (k+1)$ , svo hún er tapstaða.

- Tökum aðeins flóknara dæmi.
- ▶ Gerum ráð fyrir að við séum með m hrúgur með  $n_1, \ldots, n_m$  steinum í hverri hrúgu.
- Nú skiptast keppendur á að velja hrúgu og taka eins marga steina úr henni og þeir vilja (að minnsta kosti einn).
- Aftur tapar sá sem getur ekki gert.
- Hvernig getum við lýst vinningsstöðunum og tapstöðunum?
- Þessi spurning er flóknari.
- ▶ Hér samsömum við *m*-dir við stöður.
- ▶ Hægt er að sýna að staðan  $(k_1, ..., k_m)$  er tapstaða þá og því aðeins að  $k_1 \oplus \cdots \oplus k_m = 0$ .

- Gerum ráð fyrir að við séum með leik þar sem:
  - Engar huldar upplýsingar.
  - Leikurinn klárast eftir endanlegan fjölda leikja.
  - Fyrir tiltekna stöðu geta báðir spilarar gert það sama.
  - Leikurinn klárast þegar það er enginn löglegur leikur og sá sem á að gera tapar.
- ▶ Þá getum við úthlutað hverjum leik heiltölu endurkvæmt.
- Ef engin löglegur leikur er í boði fær staðan heiltöluna 0.
- Annars fær staðan minnstu jákvæðu heiltöluna sem er ekki hægt að komst í úr stöðunni.
- Við höfum þá að staða er tapstaða þá og því aðeins að henni sé úthlutað töluna 0.
- Þessar tölur kallast Grundy tölur staðanna.

- Gerum ráð fyrir að við séum að spila marga leiki í einu, þar sem hver leikur er eins og lýst var að ofan.
- Hver aðgerð felur þá í sér að velja einn af leikjunum sem er verið að spila og framkvæm leik í honum.
- Sá tapar sem lendir í því að eiga engan löglegan leik.
- ▶ Ef við gerum ráð fyrir að undirleikirnir hafi Grundy tölurnar  $k_1, \ldots, k_m$  þá er Grundy tala sameinaða leiksins  $k_1 \oplus \cdots \oplus k_m$ .

- Tökum nú dæmi.
- Gerum ráð fyrir að við teiknum n kassa á blað í línu, nema það er búið að krota yfir kassann í miðjunni.
- Hver leikur felur í sér að krota yfir eins marga aðliggjandi kassa og manni lystir (að minnsta kosti einn).
- ► Sá sem getur ekki leikið tapar.

- Þegar við krotum yfir aðliggjandi reiti erum við í rauninni að skipta einum leik í tvo.
- Gerum ráð fyrir að það séu n reitir (númeraðir 1, 2, ..., n) og að Grundy tala leiks fyrir k reiti sé  $g_k$ .
- ▶ Ef við krotum yfir reiti i, i+1, ..., j-1, j skiptist leikurinn í tvennt, annar undirleikurinn með i-1 kassa og hinn með n-j kassa.
- ▶ Grundy talan fyrir þennan nýja yfirleik er  $g_{i-1} \oplus g_{n-j}$  ef i > 1, og  $g_{n-j}$  ef i = 1.

```
5 int mex(int* a, int n)
 6
7
       int b[n], i;
8
       for (i = 0; i < n; i++) b[i] = 0;
9
       for (i = 0; i < n; i++) if (a[i] < n) b[a[i]] = 1;
10
       for (i = 0; i < n; i++) if (!b[i]) break;
       return i:
11
12 }
13
14 int d[MAXN];
15 int dp lookup(int x)
16 {
17
       if (x = 0) return 0;
18
       if (d[x] != -1) return d[x];
19
       int i, j, a[x*x + 1];
20
       for (a[0] = 0, i = 0; i < x; i++) for (j = i; j < x; j++)
           a[++a[0]] = dp lookup(i)^dp lookup(x - j - 1);
21
22
       return d[x] = mex(\overline{a} + 1, a[0]);
23 }
```

```
14 int d[MAXN]:
15
  int dp lookup(int x)
   {
16
17
        if (x = 0) return 0;
        if (d[x] != -1) return d[x];
18
19
        int i, j, a[x*x + 1];
20
        for (a[0] = 0, i = 0; i < x; i++) for (j = i; j < x; j++)
21
            a[++a[0]] = dp lookup(i)^dp lookup(x - j - 1);
22
        return d[x] = mex(\overline{a} + 1, a[0]);
23 }
24
25
   void finna besta leik(int *a, int n)
26
   {
27
        int i, j, k, x, y;
28
        for (i = 0; i < n; i++) for (j = i; j < n; j++)
29
       {
30
            for (k = i; k \le j; k++) if (!a[k]) break;
31
            if (k <= i) continue;
32
            for (k = i; k \le j; k++) a[k] = 0;
33
            for (x = y = k = 0; k \le n; k++)
34
35
                if (k == n \mid | \cdot \mid a[k]) \times \hat{} = dp \mid lookup(y), y = 0;
36
                 else v++:
37
38
            if (!x) return;
            for (k = i; k \le j; k++) a[k] = 1;
39
40
41
        for (k = 0; k < n; k++) if (a[k]) break;
       a[k] = 0:
42
43 }
```

- Til að finna Grundy tölu á stöðu í einfalda leiknum þurfum við að reikna n gildi, og hvert gildi er reiknað í  $\mathcal{O}(n^2)$  tíma.
- Svo það tekur  $\mathcal{O}(n^3)$  tíma að reikna allar Grundy tölurnar.
- Til að finna best leikinn í hverri stöðu prófum við alla mögulega leiki, sem tekur  $\mathcal{O}(n^3)$  tíma.
- Í heildina tekur þetta því  $\mathcal{O}(n^3)$  tíma.